

Korizma

joi, 04 martie 2010

Krist kad je zatražio da inimo korizmu onda je rekao: »Obratite se i inite pokoru i primite radosnu vijest«. Kod Gospodina Isusa nema korizme koja nije radosna i vesela. I nema radosti i veselja koje nema u sebi i korizmene pokore.

Mi nikada ne emo da shvatimo, da je ona radosna vijest koja je po ela u Nazaretu, s kojom je po elo spasenje ovjeka i ovje anstva, da je ona najprije bila pokora. Marija je najprije postala službenica Gospodnja, a onda je primila volju Božju i pokoru iz ruke Njegove i istom tada slijedila je sre a, radost i njezino velebno »Magnificat«. I .krš anin koji ne shvati korizmu tako, ne e je shvatiti nikada.

Mi se na Pepelnicu posipamo pepelom da shvatimo, da smo prah i pepeo, zemlja i ništa više. Ali, odmah sutradan u etvrtak iza iste srijede itamo u evan elju, da nam Gospodin kaže da smo djeca Oca nebeskoga. Komadi je zemlje u nama, komadi je neba u nama. Lomi se u nama životinjsko i an eosko. I zato je tu korizma da pobijedi an eosko i da radost bude vje na, a da korizma i pokora bude kratka. I zato ete shvatiti da na prvu nedjelju korizmenu pred naše o i Gospodin i Crkva stavljaju ono evan elje o kušanju Isusovu. Stupio je k njemu sotona, napasnik, da i Njega zavede na grijeh: da nam rekne: »Kad je pristupio k Njemu, kako ne e k vama!? Ako je On, Sin Božji, bio napastovan, kako ne eš ti koji si sin ovje ji?«

Kako je Krist bio u stanju pomo u rije i Božje otjerati napast od sebe, tako i ti koji svakog tjedna, svake nedjelje tu rije Božju uješ, i imaš u rukama, u stanju si pomo u nje svladati napasnika. I ti imaš mogu nosti da te kao Petra, Jakova i Ivana Gospodin uzme na Tabor, da ti pokaže komadi neba da ondje budeš bez igdje i ega svoga, na visokoj gori, bez hrane, bez odje e, bez rodbine, bez imanja. Nigdje ništa osim glasa Božjega: »Ovo je Sin moj ljubljani!« I opet ponudiše da vje no ostanu tu. Da ostanu besku nici, da ostanu gladni, da ostanu žedni, ali da vje no slušaju glas Božji: »Ovo je Sin moj ljubljani njega slušajte!«

Takvo vam je krš anstvo. Bori se ono tjelesno u ovjeku i djetinjstvo Božje u njemu. Nadvlada li djetinjstvo Božje, on je sretnik pun radosti kao i na Taboru. Nadvlada li tjelesno, on je poražen kao onaj odmetni sin negdje u tu ini. A Otac nebeski stoji raskriljenih ruku i eka da nas primi. To je radosna vijest, blaga vijest, jer je Sin Božji postao ovjekom, da svaki ovjek može postati djetetom Božjim, da je Otac nebeski svakome od nas postao Otac i da nas eka da mu padnemo u zagrljaj. To je korizma pravog krš anina.

Kada je Gospodin pošao s ovog svijeta natrag Ocu nebeskom, onda je svim svojim u enicima i nama naredio: »Hajdete i navješ ujte svim narodima to djetinjstvo Božje. U inite ih sve mojim u enicima, krstite ih sve i pretvorite ih u djecu Božju.«

Tko nije shvatio da mora po i i djetetu dokazivati da ima sre u da može postati dijete Božje, nije shvatio radosnu vijest, nije shvatio krš anstvo. U tom je blaga vijest, da ovjek ne može nikada biti sretan, ako ne ide i druge usre ivati.

ovjek mora shvatiti da je dijete Božje i brat svakome koga je Bog stvorio kao svoje dijete, i da mora i i i dokazivali ljudima to o instvo i djetinjstvo Božje. I zato, tko je krš anin on je i misionar, tko nije misionar on nije ni krš anin. Tko u sebi ne osje a potrebu da nosi veselu vijest tamo daleko, negdje u tu i svijet, taj nije shvatio Krista. Kako god Sin Božji nije htio ostati u krilu Oca nebeskoga u Presvetom Trojstvu, nego je uzeo obli je ovjeka i postao rob, snizio se do groba i zato se uzvisio opet do prijestolja Oca nebeskoga... tako i svaki onaj koji prihvati Kristov put, koji se da krstiti, koji postane Kristov u enik, mora druge dovesti do ljubavi i usre ivanja. Mora osje ati nagon da ide ljudima prenositi djetinjstvo Božje, i initi ih djecom Božjom. I zato je korizma misijska svetkovina.

Ja bih Vam dao par savjeta kako ete vi sami u sebi tu korizmu pretvoriti u onu korizmu ljubavi koja raspaljuje srce, koja nosi Kristovu radosnu vijest do na kraj svijeta.

ovjek koji obiluje u svom srcu, nema srca za tu u nesre u. ovjek kojeg nesre a satare, spreman je svaki zalogaj dijeliti s drugim bijednikom kraj sebe.

Ako vas ruka Božja ne poha a, ako vam ruka Božja ne alje pokoru, žrtvu, muku, uzmite sebi sami svoju vlastitu pokoru i korizmu. Odrecite se ne ega, pretrpite ne to, da se možete kao i va Bog žrtvovati za onoga patnika kraj sebe. Kad je bio najve i patnik, onda je dao i posljednju kap krvi. Kad i vi budete najve i patnici onda ete najbolje shvatiti irinu Božje ljubavi i veli inu Božje ljubavi, i shvatit ete bijedu ovjeka kraj sebe. To ini srce irokim kao to je bilo Kristovo srce iroko za sav svijet.

VI . Davor Lucacela